

наши-ты нужды, ще исчерпае отъ него дързостѣтъ и силѣтъ, кои то ще употребимъ противъ непріятель-ты си. То нека бжде срѣдоточіе то гдѣто да се свършвать сичкы ты ни подлозы, отъ гдѣ то да излизать сичкы ты ни помощи за образование то и напръдваніе то на българскый-тъ народъ.

„Второ, че Българити отъ състояніе то, гдѣ то ся намирать, отъ еднакъ-тъ гласъ на сичкы-ты народы и на цѣлѣ природѣ, иматъ сѣкаквы права да искать еднѣ особеннѣ іерархія която да ся труди за доброто имъ. Свидѣтелство то на сичкѣтъ Исторіѣ е тука съгласна да удобри и потверди предложеніе то и ценіе то ни. Апостоли ти непроповѣдваха никакъ по Еврейски въ другы ты чюжды дръжавы; Кирилъ и Методій ся пратихъ да просвѣтътъ Славянскы тѣ племена, защо то крайно познавахъ языкътъ. Едно духовенство отъ нашъ родъ е много нужно. Полза та на тоя въпросъ ще ни даде другъ пжтъ благовреміе да я развиемъ по на дълго и да я потвърдимъ по ясно. Мысль та ни за сега е за да прѣгледваме слѣдствіята, кои то естествено происходятъ. Нека почнемъ.

„Можемъ сега да кажемъ, съсъ сѣкаквѣ дерзость че отъ тѣя двѣ срѣдства зависи напръдѣкъ-тъ ни и въ нравственны-ты и въ вѣроисповѣдны-ты и въ душевны-ты ни силы. Цѣль-та ни не друга освѣтъ да разбудимъ и туримъ въ дѣйствіе тѣя чувства и добри качества. Съкой знай че поставеніе то на училища та е кое то ги обработка и развива; съкой знай за да се запази това, трябва едно начялство да ги настоява. Е! какво по-сѣжялительно и по-старателно можемъ намѣри отъ начялство то на Негово Величество С. А. — М. Но іерархія та, коѣ то искаме що служи на това? Богъ кога то говори чрѣзь уста та на пророка Малахія дума: „свѣщенникъ-тъ е пазитель-тъ на наукѣ тѣ.“ Богъ ся отпращае на свѣщенникъ на ветхый-тъ завѣтъ. За това хрістіанство то кое то е точный-тъ и свършений-тъ образъ на онова духовенство трѣба да усвършенствува по-добрѣ таж истинѣ. Четемъ още въ исторіята на стары-ты вѣкове кога то хрістіанство то ся показа, четемъ, че духовенство то само упазы въ монастыры ты писмены ты останкы на народы ты; то ги уварди отъ упостошеніе то на варвары ты и ги прѣдаде на послѣдны ты врѣмена. Безъ него, врѣмя то и обстоятелства та бы поразили тѣя безцѣнны произведенія на чловѣчскый-тъ умъ. И знаемъ каква свѣтлина хвърли Хрістіанство то врѣхъ свѣтъ-тъ. То го истрыгнѣ